

ת"ד (ירושלים) 6139-08-21 - מדינת ישראל נ' שאקר קאעוד

ת"ד (ירושלים) 6139-08-21 - מדינת ישראל נ' שאקר קאעודשלו ירושלים

ת"ד (ירושלים) 6139-08-21

מדינת ישראל

נגד

שאקר קאעוד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[12.02.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

גזר דין

העבירות

- הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב) (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן-תקנות התעבורה), סטייה מנתיב נסיעה לפי סעיף 40(א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח), התשכ"א-1961 (להלן-פקודת התעבורה) גרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודה ונהיגה במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך בניגוד לסעיף 51 לתקנות התעבורה. עובדות כתב האישום
- בתאריך 11.05.21 בסמוך לשעה 22:02, נהג הנאשם ברכב פרטי מתוצרת פורד מספר רישוי 88-465-14 (להלן: "רכב 1") בכביש מספר 1 מכיוון כללי מחנה פליטים שועפט לכיוון כללי אטור. הכביש בו נהג הנאשם הינו כביש דו נתיבי, כאשר משמאל לנתיב השמאלי יש מעקה בטיחות.
- אותה עת נהג א"ז בקטנוע תוצרת קואנג יאנג מספר רישוי ----- (להלן: "הקטנוע") ונסע בכיוון נסיעת הנאשם ומשמאלו.
- הנאשם נהג בקלות ראש וברשלנות בכך שנסע במהירות בלתי סבירה, בהגיעו לק"מ 66.4 סטה מנתיב נסיעתו ימינה, וחזר ופגע בקטנוע ובמעקה הבטיחות שלשמאלו.
- כתוצאה מהתאונה נפגע הנאשם ונזקק לטיפול רפואי, וכן רוכב הקטנוע נפצע קשה, ידו הימנית נקטעה במלואה במקום התאונה, ונגרם לו שבר בשוק שמאל.
- בעקבות התאונה נזקק רוכב הקטנוע למספר ניתוחים, במהלכם הורדם, הונשם וקיבל 11 מנות דם.
- כתוצאה מתאונה ניזוקו רכב 1, הקטנוע ומעקה הבטיחות.
- עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם
- הנאשם נוהג משנת 2018 ולחובתו הרשעה אחת משנת 2020 בעבירה מסוג ברירת משפט.
- הנאשם נעדר עבר פלילי.

תסקירי שירות המבחן מיום 20.8.23 ומיום 13.10.24

10. הנאשם בן 23, נשוי, בן חמישי מתוך שישה. לנאשם יחסים טובים וקרובים עם הוריו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ירדנית. הנאשם עבד בתחום הניקיון וכיום עובד כמפקח לפריקת מכולות. הנאשם תכנן להירשם ללימודים אקדמיים בתחום התיירות, אך שינה את תכניתו בגלל התאונה. לאחר התאונה סבל מתסמיני דכאון ולחץ נפשי, אך הצליח להתגבר על כך ולחזור לעבודה.
11. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע הבנה לחלקו באירוע ולחומרת מעשיו. הנאשם מבטא תחושות של כאב וצער על המחירים אותם שילם נפגע העבירה, וביטא רצון לקיים מפגש עמו לצורך קיום הליך צדק מאחה. הנאשם אמר כי הוא מגלה כיום ערנות יתרה בכביש ונזהר מכניסה לסיטואציות בעייתיות.
12. כגורמי סיכוי לשיקום העריך שירות המבחן כי הנאשם גילה לאורך השנים כוחות תפקודיים חיוביים, וכי בבסיסו מערכת ערכים נורמטיבית ותקינה. בנוסף ציין את עובדה כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, ללא דפוסים עברייניים מושרשים ומגלה הבנה לכאבו של הנפגע.
13. כגורמי סיכון להישנות העבירה בעתיד, ציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית, וכי טרם גיבש את זהותו האישית והמקצועית. בתסקיר צוין כי טרם התאונה היה מוכן הנאשם לסכן את עצמו ואת סביבתו כחלק מחיזוק דימויו העצמי הגברי, וכי כיום מתמודד עם קשיים רגשיים ונפשיים אותם הוא מדחיק, מה שעשוי להצביע על סיכון להישנות העבירות בעתיד.
14. שירות המבחן המליץ לבדוק את התאמתו של הנאשם להליך של צדק מאחה שלא התאפשר בשל מצבו הפיזי והנפשי של נפגע העבירה.
15. לעניין העונש, לאור חומרת העבירות ותוצאותיהן הקשות, המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם עונש מוחשי אשר ימחיש את חומרת העבירות ויהווה אלמנט מכפר, ויחד עם זאת יאפשר לנאשם להשתקם ולהמשיך בתפקוד תקין בסביבה נורמטיבית. לאור כך המליץ שירות המבחן על עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימלית, לצד מאסר מותנה, שלילת רישיון ופיצויים לנפגע העבירה. הראיות לעונש
16. המאשימה הגישה את רישום עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם (ת/1), תמונות וסרטונים של זירת התאונה לעניין תוצאות התאונה (ת/2, ת/3, ת/4), אישור על דרגת נכות של נפגע העבירה (ת/5), קצבת שירותים מיוחדים מביטוח לאומי של נפגע העבירה (ת/6), מכתבים אודות מצבו הנפשי של נפגע העבירה (ת/7, ת/8), ומעקב מרפאה של נפגע העבירה. עדותה של אמו של נפגע העבירה
17. אמו של נפגע העבירה, הגברת ל"ז, עובדת כפסיכולוגית עשרים שנה ומטפלת במכורים. מאז התאונה היא עזבה את עבודתה על מנת ללוות את בנה. לדבריה, מאז התאונה עבר בנה הליכים רפואיים רבים כולל שמונה ניתוחים, כאשר הדבר משפיע רבות על מצבו הנפשי, והיא מגדירה אותו "מת חי".
18. מעדותה של האם עולה כי בנה טרם השתקם, וכי מצבו הנפשי לא משתפר. לדבריה, הוא סובל מהתקפי חרדה ואלימות אשר מקשים עליו לתפקד. גם עולמו החברתי נפגע ולדברי האם רק היא נשארה בעולמו.

19. אמו של נפגע העבירה סיפרה כי היא חולה בסרטן ולא יכולה לטפל בעצמה כיוון שהיא מטפלת בבנה. טיעוני המאשימה לעונש
20. ב"כ המאשימה טען כי שוחח עם נפגע העבירה, וכי הוא סובל מכאבים איומים וחיי נפגעו בכל היבט. לדבריו, נפגע העבירה כועס מאוד על הנאשם, וטוען כי לא נשאר להגיש לו עזרה לאחר התאונה. לדבריו, בעקבות מצבו הרפואי והנפשי של נפגע העבירה נבצר ממנו להגיע ולהעיד לעניין העונש בפני בית המשפט.
21. לטענת ב"כ המאשימה כל חייו של נפגע העבירה נהרסו מבחינתו, כולל חייו החברתיים, הזוגיים והמשפחתיים. לדבריו, הנאשם לא יוצא מהמיטה, לא יכול לקיים קשר זוגי ומקבל כדורים פסיכיאטרים.
22. לטענתו, מדובר ברשלנות ברף הגבוה, שכן הנאשם נסע במהירות וסטה בצורה משמעותית עד בפגע במעקה הבטיחות.
23. ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם מתחיל ממספר חודשי מאסר בפועל, וכי אין למקם את הנאשם ברף הנמוך של המתחם.
24. המאשימה בקשה להשית על הנאשם שנתיים מאסר מאחורי סורג ובריח, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה בפועל של חמש שנים, פסילה על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי לנפגע העבירה בסך 50,000 ₪.
- טיעוני ב"כ הנאשם לעונש
25. ב"כ הנאשם טען בתחילה כי יש לזקוף את העובדה שנפגע העבירה לא הגיע להעיד לחובתו, שכן ניתנו לו הזדמנויות רבות להעיד כולל ביועוד חזותי. לטענתו, אנשים מחלימים מפציעותיהם ויש להתרשם מהנפגע עצמו ולא ממסמכים רפואיים ומעדויות של אימו.
26. לדברי ב"כ הנאשם, יש להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות מלאה על מעשיו. לטענתו היה לנפגע העבירה אשם תורם לתאונה, וכי הנאשם איבד שליטה על רכבו כשבלם מכיוון שנפגע העבירה נצמד לרכבו וכמעט התנגש בו.
27. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בעובדה כי מדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, נשוי ואשתו בהריון. בנוסף טען כי הנאשם נוהג יום-יום לפרנסתו וכי מאז התאונה לא נרשמו לחובתו עבירות תעבורה.
28. לטענתו יש למקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה ולגזור עליו עונש בדמות פסילה קצרה וצו של"צ, לצד קנס.
- חומרת העבירה ומתחם הענישה
29. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל המנחה הינו, הלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בהם אלא גם בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 עמנואל גברזג'י נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 15.1.2014)).

30. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הם שמירה על חיי אדם, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים וכן חובת הנוהגים בדרך למנוע סיכון חיי אדם והגנה על שלמות הגוף של משתמשי הדרך. הנאשם נהג בקלות ראש ובמהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך. בכך העמיד הנאשם את ציבור משתמשי הדרך בסכנה שהתממשה וגרמה לתאונת דרכים בה נפגע המעורב בתאונה.
31. ברע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 13.08.14) נקבע בין היתר: "החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם' (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת".
32. ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מרתיעה בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות: "תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".
33. בפסק דין קרני חיווה בית המשפט העליון דעתו כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, כדברי כב' השופט (בדימ') נאור: "בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".
34. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לבחון שני היבטים. ההיבט הראשון הוא מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם. בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. ההיבט השני הוא המסוכנות הנלמדת ממידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגזרת מחומרת הפגיעה שנגרמה לנפגע בתאונה.
- רמת הרשלנות
35. התאונה נגרמה כתוצאה מכך שהנאשם נסע במהירות שאינה סבירה לתנאי הדרך, סטה מנתיבו, איבד שליטה על רכבו ופגע באופנוע בו נהג המעורב.
- בעפ"ג (ת"א) 26904-04-14 זוהר נ' מדינת ישראל (לא פורסם 2.07.14) (להלן - "פסק דין זוהר") נדון ערעורו של נאשם שנהג בשעת לילה בנתיב הימיני מבין שלושה וסטה לפתע לעבר השול ופגע ברכב שעמד בעומק השול ובנהגו שהיה מחוץ לרכב, לבש אפוד זוהר והחליף צמיד עקב תקר בגלגל. ערכאת הערעור קבעה כי מדובר ברשלנות חמורה.

- בפסק דינו קבע בית המשפט את רמת הרשלנות במקרה של סטייה מהנתיב לשול ומשמעותה של "רשלנות רגעית" שהתקבלה על-ידי בית המשפט העליון:
- "תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לעניין ממד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה. כאמור, במקרה הנוכחי הרשלנות היא משמעותית".
36. פסק הדין בפרשת זוהר מיצב מחדש את רמת הרשלנות בסטייה מנתיב, וקבע שגם אם הרשלנות היא לכאורה רגעית בשל היסח הדעת אין באורך האירוע הרשלני כדי לקבוע את מידת הרשלנות הנובעת ממנו, והסח הדעת ביחס לתנאי הדרך עשויים להעיד על רשלנות בינונית ועד גבוהה.
37. איני סבורה כי בנסיבות המקרה שבפני מדובר ברשלנות ברף הנמוך. לא הוכח כי מדובר בגורם פתאומי ומפתיע אשר גרם לנאשם לסטות מנתיב נסיעתו, אלא בתוואי דרך מתעקל שמאלה שהינו חלק אינהרנטי מתנאי הדרך, המחייב נהיגה במהירות המתאימה לתנאי הדרך. למרות זאת, נהג הנאשם במהירות שאינה סבירה לתנאי הדרך, סטה ימינה אחר כך שב וסטה שמאלה ופגע ברכב המעורב שנסע משמאלו.
38. חזקה על מי שסטה מנתיבו כי התרשל, ועליו מוטל הנטל להוכיח אחרת [ראו ע"פ 1713/93 בוקובזה נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 7.6.93)]. כאשר הנאשם נהג במהירות שאינה סבירה לתנאי הדרך, חזקה כי התרשל וכתוצאה מכך איבד שליטה על רכבו ומכך נגזרת מידת רשלנותו. לא הוכח כי לרכב המעורב הייתה רשלנות תורמת בגרימת התאונה.
39. נוכח התנהגות הנאשם על פי עובדות כתב האישום אשר גרמה לתאונה אני קובעת כי רשלנותו היא ברף הבינוני-גבוה.
- מידת המסוכנות
40. בעקבות התאונה נחבל המעורב בתאונה חבלות חמורות וקשות. ידו נקטעה במקום התאונה, ורגלו נשברה באזור הקרסול. בעקבות הפציעות נזקק המעורב למספר ניתוחים והוא הוכר כנכה 100% על ידי ביטוח לאומי (ת/5). המעורב זכאי לקבל קצבת שירותים מיוחדים מהביטוח הלאומי המשולמת למי שתלוי במידה רבה בעזרת הזולת ובכלל זה ניידות בתוך הבית, וניהול משק בית (ת/6).
41. בהתאם למכתבה של גב' גליקמן עובדת סוציאלית במחלקה לאשפוז יום כאב בבית חולים שיבא מיום 25.10.25 (ת/7), נפגע המעורב פגיעה רב מערכתית, בין היתר, נתלשה ידו הימנית ורגלו השמאלית נשברה. הוא עבר ניתוחים ולא הצליח לסגל לעצמו עצמאות מספקת. הוא מתמודד עם כאבים כרוניים וחוסר שינה בשל כאבים ומצב נפשי וישנה רגרסיה במצבו ובתפקודו. מאז התאונה תלוי המעורב באופן מלא וסביב השעון באימו. אימו מלווה אותו באופן קבוע ובשל כך נפגעה גם פרנסת המשפחה.
42. בהתאם למכתבו של ד"ר אמנון גימפל פסיכיאטר ונוירולוג מיום 21.8.22 (ת/8) כתוצאה מהתאונה וקטיעת היד נגרמו לנפגע העבירה קשיים נפשיים קשים ביותר. על פי סיכום רפואי של ד"ר אל חאג' מיום 3.7.23 (ת/9) המעורב סובל מכאבים ומצלקת מאוד קשה וזקוק להמשך שיקום יום בבית חולים וטיפול תרופתי כולל שימוש בקנאביס.
43. מצבו הרפואי הקשה של המעורב כתוצאה מהתאונה העולה מהמסמכים הרפואיים עולה בקנה אחד עם עדותה של אימו לגבי הקשיים והסבל עימם מתמודד נפגע העבירה וגם אימו הסועדת אותו. בנסיבות אלה, אני קובעת כי מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם היא גבוהה (השוו עפ"ת (מחוזי נצ') 21287-12-20 מדינת ישראל נ' יהודה מלכה (נבו 10.1.2021)).

מתחם הענישה

44. להלן פסיקה רלוונטית לצורך קביעת מתחם הענישה בנסיבות דומות והעונשים ההולמים בתוך המתחם:
45. ברע"פ 8588/16 רז משה נ' מדינת ישראל, מיום 8.11.16, נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של גרימת חבלה של ממש, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב ונהיגה במהירות בלתי סבירה. הנאשם נסע במהירות מופרזת בכביש עירוני ובעיקול סטה לנתיב הנגדי והתנגש באופנוע. כתוצאה מהתאונה נזקקה רוכבת האופנוע לאשפוז, והיא הוגדרה נכה לצמיתות ע"י הביטוח הלאומי. בית המשפט לתעבורה קבע דרגת רשלנותו של הנאשם גבוהה בשל המהירות הגבוהה בה נסע. שירות המבחן התרשם שהנאשם הינו נורמטיבי ודאג לשלום הנפגעת עם זאת הגדירו כאחד שנוטה לפעול ללא שיקול דעת מעמיק. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 36 חודשים, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. הערעורים על העונש נדחו.
46. בת"ד (ת"א) 188-11-14 מדינת ישראל נ' אסעד, מיום 5.3.15, הורשע נאשם בנהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבל ילד שנסע ברכב ההסעות בו נהג הנאשם ונגרמה לו חבלת ראש קשה, אשר גרמה לפגיעה קשה בראיה וחייבה הליך שיקום אינטנסיבי והשגחה סיעודית צמודה. כתוצאה מהתאונה נפגעו הנאשם וילדים נוספים שנסעו עימו.
- על הנאשם הושטו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 3 שנים, 6 חודשי מאסר על תנאי ל- 3 שנים, פיצוי נפגע ומשפחתו בסך 8,000 ₪.
- בפסק דין זה קבע כב' השופט האוזרמן את מתחם הענישה המקובל בהתאם לחומרת הפגיעה:
- " טווח הענישה בתאונות שתוצאתן גרימת חבלה חמורה הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפגיעות שנגרמו והשלכותיהן על חיי הנפגעים.
- ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושטו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בנוסף לעונשי פסילה של מספר שנים, מקום בו תוצאות התאונה היו חמורות וקשות, כאשר היה כ"פסע" בין לבין גרימת מוות, כאשר המעורבים נפגעו קשה, עברו ניתוחים קשים, אישפוז ארוך והליכי שיקום ממושכים, אשר ספק אף אם השיבו את מצבם לקדמותו עובר לתאונה.
- מנגד, ברף התחתון מצויים מקרים בהם על אף החבלות החמורות מצא ביהמ"ש משיקולים מיוחדים שפורטו בהחלטתו, שלא לשלוח את הנאשם למאסר ובמקרים אלו שברף התחתון נגזרו עבודות שירות ואף עונש הפסילה בפועל נמדד לעיתים בחודשים ולא בשנים."
47. בעפ"ת 24519-02-15 מוטולה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.03.15) הורשע הנאשם בעבירות של אי ציות לתמרור עצור וגרימת חבלה של ממש. המעורב, רוכב אופנוע נפצע קשה, איבד את רגלו, שנכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים. בית המשפט גזר על המערער מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בערעור בוטל רכיב המאסר, ולצד הנזק הכבד צוין ותק נהיגתו כשעברו יחסית דל נקבע כי הנאשם נהג באופן רשלני.

48. רע"פ 458/15 אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל (נבו 22.1.2015) נדון ערעור על חומרת העונש של נאשם שהורשע בנהיגה רשלנית, סטייה מנתיב הנסיעה, גרימת חבלה של ממש, אי שמירה על הימין וגרימת נזק. הנאשם, בעל נסיבות חיים קשות, אב לשני ילדים ומתפרנס מקצבת נכות ומעבודות חשמל, סטה לשול הימני ללא סיבה, שעה שרכבו של המעורב עמד בצד. כתוצאה מהתאונה נגרמו למעורב לחבלות קשות במיוחד, כולל קטיעה ברגל שמאל. תחילה נדון הנאשם למאסר של 8 חודשים לרצוי בפועל, פסילה בפועל למשך שלוש שנים, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס. ערעור על גזר דין זה התקבל ובית המשפט המחוזי גזר עליו ארבעה חודשי מאסר בפועל, ללא שינוי ברכיבי הענישה הנוספים. בקשת ערעור לא התקבלה.
49. בעפ"ת (י-ם) 5259-09-17 ג'בר נ' מדינת ישראל מיום 12.8.18 נדון ערעור של הנאשם שהורשע בעבירות של סטייה מנתיב, נהיגה בקלות ראש, גרימת נזק, גרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה וחוסר שליטה ברכב. כתוצאה מהתאונה נפגע הולך רגל באופן קשה, רגלו נקטעה, נגרמו לו פגיעות נוספות והוא נעזר בכיסא גלגלים. בית המשפט לתעבורה הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מחציתם בעבודות שירות ומחציתם מאחורי סורג ובריח, פסילה למשך שנתיים ופיצוי לנפגע העבירה בסך 30,000 ₪. בית המשפט קבע כי רשלנות הנאשם גבוהה. התסקיר בעניינו של הנאשם חיובי ועברו התעבורתי לא מכביד. בית המשפט המחוזי קבע כי בית המשפט צדק בכך שלא הסתפק בהטלת צו של"צ אך יחד עם זאת קבע כי בנסיבות העניין ניתן להסתפק בעונש מאסר בעבודות שירות. בית המשפט הקל בעונשו של הנאשם וקבע כי עונש המאסר ירוצה כולו בעבודות שירות.
50. ברע"פ 5193-16 אלכסנדר פריבין נ' מדינת ישראל (18.12.12) הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש וגרימת נזק. המבקש שהחנה את רכבו בצד הכביש לפריקת סחורה, נסע קדימה ופגע בחזיתו בהולכת רגל שאושפזה ונקטעו שתי גפיה התחתונות. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 6 שנים ורכיבים נוספים. ערעור על גזר הדין ובקשת רשות ערעור נדחו.
51. הת.ד. (עכו) 3965-08-16 מדינת ישראל נ' סרחאן (11.11.21) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, אי מתן זכות קדימה לרכב ממול כשהנתיב חסום, נהיגה רשלנית וחבלה של ממש. הנאשם נהג ברשלנות בכך, שבהגיעו לצומת פנה שמאלה שלא בבטחה ומבלי שהבחין באופנוע המתקרב לצומת בכיוון הנגדי. מעוצמת ההתנגדות הושלך האופנוע לעבר המדרכה. רוכב האופנוע נחבל חבלות של ממש בין היתר ברגלו והוחלט על קטיעת רגלו מתחת לברך. הנאשם נדון לשלושה חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 3 שנים ופיצוי לנפגע העבירה בסך 10,000 ₪.
52. הערעור על גזר הדין עפ"ת 39036-11021 (מיום 31.1.22) התקבל בכך שהוחלט שעונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו ללא שינוי.
53. בת"ד 1516-03-20 דניאל דוד אוחנה (מיום 21.6.23) הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בגרימת ת"ד בעבירות של פנייה או סטייה בחוסר זהירות, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבל המעורב בחבלות של ממש ונגרמו לו שבר פתוח בירך שמאל, שבר בכף יד שמאל. במסגרת ההליך הרפואי נאלצו הרופאים לבצע קטיעה של רגלו מתחת לברך. בית המשפט גזר על הנאשם, בין היתר, שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ופסילה למשך שנתיים. בערעור שהגיש הנאשם עפ"ת 9152-09-23 מיום 5.2.24 קיבל בית המשפט את בקשתו של המערער להפחית בתקופת הפסילה ותחת זאת להחמיר בתקופת המאסר. בית המשפט קבע כי המערער אינו מבקש להקל בעונש אלא לשנות את האיזון בין רכיבי הענישה והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ו-11 חודשי פסילה.
54. מן הקובץ עולה, כי בעבירות המיוחדות לנאשם בכתב האישום, בנסיבות דומות, מתחם הענישה נע ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, מספר שנות פסילה, פיצוי לנפגע העבירה ועונשים מותנים בדמות מאסר ופסילה על תנאי. העונש המתאים לנאשם
55. לעולם הענישה היא אינדיבידואלית, הבוחנת את מצבו של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170).

- לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיווידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה.
- כך גם קבע המחוקק, אפשרות לחרוג ממתחם הענישה כשישנה אינדיקציה שיקומית.
56. לנסיבותיו האישיות של הנאשם יינתן משקל מסוים אך לא מכריע, בשל העובדה שרוב הנאשמים בעבירות אלו הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי חרב עולמם ביום גרימת התאונה, כך שלעולם יהיו נסיבות הנאשם ייחודיות. עם זאת יודגש כי כבכל גזר דין אחר אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של הנסיבות לגבי הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו. [ראו תפ(חי) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (מיום 14.9.16)].
57. מצאתי למקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה.
58. הנאשם בן 23, נוהג משנת 2018 ולחובתו הרשעת תעבורה אחת מסוג ברירת משפט. הנאשם נעדר עבר פלילי.
59. הנאשם מנהל חיים נורמטיביים, לקח אחריות על מעשיו והביע עליהם חרטה. התרשמתי, כי הנאשם מצטער על הנזק הרב שנגרם למעורב בתאונה, וכי גם הוא מתמודד עם קושי נפשי כבד מאז התאונה. עברו התעבורתי המקל ביותר והעדר עבר פלילי, מעידים כי הנאשם איננו מקיים אורח חיים עברייני.
60. האמור עולה גם מתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נורמטיבי ללא דפוסים עברייניים ומפנה משאביו לעבודתו ולדאגה למשפחתו. הנאשם מבין את חומרת מעשיו, והביע הבנה לחלקו באירוע ולעובדה כי נהג באופן שאינו מתאים לתנאי הדרך ואשר גרם לפגיעה ברכב האופנוע. הנאשם הביע אשמה עצמית, בושה ואכזבה מהתנהלותו ותיאר קושי נפשי מתמשך עמו הוא מתמודד מאז האירוע. הנאשם ביטא צער וכאב על המחיר אותו משלם נפגע העבירה תוך הבנת הנזקים הבלתי הפיכים שנגרמו לו ומשפיעים על חייו עד היום. הנאשם ביקש להשתתף בהליך צדק מאחה על מנת לאפשר לו לבקש סליחה מהנפגע ולהבהיר לו כי הוא אינו מתנער מאחריות. הליך זה לא התאפשר בשל מצבו של נפגע העבירה אשר לא אפשר לו גם להתייצב ולהעיד לגבי מצבו הרפואי בבית המשפט. יחד עם זאת מתמודד הנאשם עם קשיים רגשיים אשר מעידים על סיכון כי העבירות בהן הורשע ישנו בעתיד.
61. מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולנקוט בענישה מוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות ולהימנע מהטלת מאסר בפועל, לצד פסילה ופיצוי למפגע העבירה, שתבהיר לנאשם את חומרת מעשיו ותרתייע אותו מלחזור עליהם, ומנגד תאפשר לו לשקם את עצמו ולהמשיך בתפקוד חיובי ותקין.
62. לחומרה לקחתי בחשבון את רמת הרשלנות ואת תוצאותיה הקשות של התאונה, כמו גם את הסבל הגדול שנגרם לנפגע העבירה, לאמו ולאחיותיו עד היום.
63. לקולה לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי, את עברו התעבורתי המקל, את העובדה שהוא לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם, את התסקיר החיובי והמלצת שירות המבחן ואת נסיבותיו האישיות.
64. לפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:
1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 6 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב ביום 3.4.25 עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.
 - תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.
 2. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף שעניין גרימת תאונת דרכים בקלות ראש עם חבלות של ממש ונהיגה בזמן פסילה.
 3. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים.
 - הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 4.5.25.
 - תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.
 4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
 5. פיצוי לנפגע העבירה בסך 10,000 ₪ שישולם באמצעות בית המשפט עד ליום 4.5.25.
 - המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.
 - זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
 - ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ה, 12 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.